

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/39/2015
Identifikačné číslo spisu:	8314000300
Dátum vydania rozhodnutia:	08.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8314000300.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí 8. júla 2015 v Bratislave v trestnej veci obvineného N. N. pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 0Tp 36/2014, o dovolaní, ktoré podal obvinený N. N. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ivana Roháča, advokáta v Humennom, proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 10. marca 2015, sp. zn. 6Tpo 4/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b/ Trestného poriadku dovolanie obvineného N. N. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Humenné uznesením zo 4. marca 2015, sp. zn. 0Tp 36/2014, podľa § 79 ods. 1 Trestného poriadku obvineného N. N., nar. XX. N. XXXX v I., trvale bytom H., t. č. v Ústave na výkon väzby v Košiciach, prepustil z väzby na slobodu.

Na podklade sťažnosti podanej prokurátorom Krajský súd v Prešove uznesením z 10. marca 2015, sp. zn. 6Tpo 4/2015, podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu. Podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku zamietol žiadosť obvineného N. N. o prepustenie z väzby na slobodu. Súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku neprijal písomný sľub obvineného na nahradenie väzby.

Proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Prešove podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V dovolaní obvinený namietal postup Krajského súdu v Prešove, ktorý zamietol jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu. Poukazoval na ustanovenie § 278 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého súd môže rozhodnúť len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, pričom ustanovenie

§ 235 Trestného poriadku ustanovuje náležitosti obžaloby. Obvinený namietal, že Okresná prokuratúra Humenné v obžalobe, č. k. 1Pv 454/14/7702-26, zo 4. decembra 2014 tieto náležitosti týkajúce sa trestného činu „nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona“ neuviedla a obžalobu podala za iný skutok „zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona“, a preto Krajský súd v Prešove mal rozhodnúť postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku a sťažnosť prokurátora zamietnuť ako nedôvodnú.

Vzhľadom na uvedené obvinený navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku zrušil uznesenie Krajského súdu z 10. marca 2015, sp. zn. 6Tpo 4/2015, a prepustil ho z väzby na slobodu.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila aj prokurátorka Okresnej prokuratúry Humenné, ktorá napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Prešove považovala za zákonné. Poukazovala na to, že v uvedenom prípade ide o faktickú konzumpciu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zločinom týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, teda konanie sa vedie pre jeden skutok, pričom konanie obvineného z 19. augusta 2014 je čiastkovým útokom zločinu týrania blízkej a zverenej osoby.

Predsedníčka senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 378 Trestného poriadku dovolanie predbežne preskúmala a zistila, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo bolo podané neoprávnenou osobou (§ 382 písm. b/ Trestného poriadku).

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371 Trestného poriadku

V zmysle novely Trestného poriadku č. 262/2011 Z. z. účinnej od 1. septembra 2011 sa rozhodnutím podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku rozumie:

- a./ rozsudok alebo trestný rozkaz,
- b./ uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c./ uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d./ uznesenie o podmienечnom zastavení trestného stíhania,
- e./ uznesenie o podmienечnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f./ uznesenie o schválení zmiernu a zastavení trestného stíhania,
- g./ rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h./ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že obvinený (resp. osoby oprávnené v jeho prospech podať opravný prostriedok za podmienok uvedených v ustanovení § 369 ods. 5 Trestného poriadku), ako aj generálny prokurátor, sú oprávnenými subjektmi na podanie dovolania v zmysle § 369 ods. 2 Trestného poriadku len proti taxatívne uvedeným rozhodnutiam. Ide o rozhodnutia vo veci samej, teda meritórne rozhodnutia, ktorými sa trestné stíhanie obvineného končí ako celok. Za takéto rozhodnutie nemožno považovať rozhodnutie súdu o väzbe obvineného.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, má v trestnom procese výnimočné postavenie a bolo by nelogické jeho osobitný štatút narušať aj možnosťou napadnúť parciálne rozhodnutia, ktorých zákonnosť a dôvodnosť je posudzovaná napokon v celkovom kontexte pri rozhodovaní in meritis.

Výnimku predstavuje ustanovenie § 371 ods. 2 Trestného poriadku, v zmysle ktorého, minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o

väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienčnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienčne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienčnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Z ustanovenia § 371 ods. 2 Trestného poriadku je zrejmé, že rozhodnutia o väzbe môže dovolaním napadnúť iba minister spravodlivosti. Obvinený takéto oprávnenie v prípadoch rozhodnutia o väzbe zo zákona nemá.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. b/ Trestného poriadku dovolanie obvineného N. N. odmietol, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.